

Man vil meget mere skabe en Institution, der kunde paatage sig at repræsentere Rigsdagen i disse vanskelige Spørgsmaal paa en baade værdig og fast Maade. Det er fuldkommen rigtigt, som ogsaa den ærede sidste Taler fremhævede, at Nævnet maa kunne tage Initiativ selv, og man har vel Lov til at fremhæve, at den højtærede Udenrigsminister i Udvalget har stillet sig særdeles forstaaende netop overfor denne Side af Sagen, ligesom man i øvrigt, i alt Fald i Hovedtrækkene, har faaet en i alt Fald for Flertallet fyldestgørende Oplysning om det Indhold, den højtærede Minister agter at give Loven.

Det ærede Medlem Hr. Hauge sagde, at man ved et saadant Udvalgs Nedsættelse ikke opnaaede at gøre den samlede Rigsdag meget klogere. Jeg ved selvfølgelig ikke, i hvor høj Grad man kan gøre Rigsdagen klogere, end den er, men hvis man faar den tilstrækkelige og hensigtsmæssige Forbindelse med Rigsdagen, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. P. Munch var inde paa, og hvad der er blevet lovet og stillet i Ud-sigt ved Lovforslaget, kan jeg ikke se andet, end at Udvalget maa faa en særdeles paa-krævet Lejlighed til at gøre Rigsdagen klogere paa disse Omraader, hvor den dog nok kunde trænge dertil.

Endelig gjorde det ærede Medlem Hr. Hauge nogle principielle Bemærkninger om, at det altsaa vilde blive „de faa udvalgte“, der saaledes blev delagtiggjort i Udenrigspolitikens Mysterier. Denne Bemærkning om de faa udvalgte kan jeg ikke rime sammen med Talerens Stilling til hele det parlamentariske System og da navnlig ikke til det System, som Socialdemokratiet, baade fagligt og politisk, er opbygget paa, og hvor det dog i saa udpræget Grad netop er „de faa udvalgte“, der faar Lov til at repræsentere den store Flok.

Med disse Bemærkninger skal jeg da slutte af, idet jeg ganske kan henholde mig til det Ønske, der blev fremsat af den foregaaende Taler, at den højtærede Udenrigsminister under Hensyn til de vanskelige Forhold og den hele Situation vil fremskynde Fremsættelsen af Lovforslaget saa meget som muligt.

Udenrigsministeren (Scavenius): Jeg kan om selve den foreliggende Sag fatte mig i stor Korthed, idet jeg blot skal sige, at jeg fuldt ud kan acceptere det Ændringsforslag, der er stillet af Udvalgets Flertal, og dertil føje, hvad jeg ogsaa lovede i Udvalgs-mødet, at jeg saa hurtigt som i det hele taget muligt vil fremsætte det omhandlede Lov-

forslag. Jeg tror, jeg tør bruge det Udtryk, at det allerede er paa Trapperne.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch kom med en Slags Interpellation, som han jo neppe kan vente at faa besvaret i dens Helhed nu. Men der er dog enkelte Ting, jeg kan svare paa. Danmark blev som andre Lande indbudt til Konferencen i Genua ved en Indbydelse, hvori der blot stod, at man havde fundet det rigtigt at sammenkalde en Repræsentation for forskellige Lande til en Konference, hvor man skulde drøfte Spørgsmaal vedrørende Europas Rekonstruktion. Hvad et Program angaar, da er der ikke tilgaaet de forskellige Lande et saadant. Som bekendt blev der i Cannes vedtaget forskellige Resolutioner, men som ligeledes bekendt viste det sig, at der ikke var fuld Overensstemmelse om, hvorledes disse forskellige Resolutioner egentlig skulde forstaaes, og ved Siden deraf var der forskellige andre Spørgsmaal, som ikke var blevet berørt i Cannes-Resolutionerne, og som de ledende Magter fandt det rimeligt og naturligt at faa drøftet gennem sagkyndige for derved inden Genua-Konferencens Aabning at kunne naa til en Forstaaelse. Saa vidt mig bekendt har denne Forforhandling, om man kan kalde det saa, fundet Sted i London; efter de foreliggende Meddelelser er den sluttet, og Resultatet vil maaske blive meddelt de forskellige Lande. Det har af denne Grund været ganske umuligt for Udenrigsministeriet i dette Land som for Udenrigsministerierne i de andre Lande at tage Stilling til et Program, hvis enkelte Punkter man ikke kender. Hvad der fandt Sted i Stockholm, var en, om jeg saa maa sige, uforbindende Samtale mellem Personer fra forskellige, tidligere neutrale Lande. Det, der ved egentlig dér blev fastslaaet, var — saa meget mener jeg at kunne sige — dette, at alle de Spørgsmaal, som blev rejst, mundede ud i eller endte i et finansielt Spørgsmaal. Vi var som Følge deraf klare over, at det, man særlig maatte lægge Vægt paa ved Delegationernes Sammensætning, var at faa finansielt kyndige Mænd, Mænd, der ikke alene havde det teoretiske, men ogsaa det praktiske Kendskab til finansielle Spørgsmaal, og som gennem hele deres Virksomhed ogsaa var inde i internationale Forhold og saaledes kunde bidrage til, at de tidligere neutrale Lande i finansielt Henseende fik en saa gunstig Behandling som muligt. Dette Synspunkt har været det raadende ved den danske Delegations Sammensætning. Det følger af sig selv, for saa vidt Programmet ikke forud er tilstillet os, at efterhaanden som de forskellige